

RODZINA

HERBARZ SZLACHTY POLSKIEJ

690211
[4]

OPRACOWANY PRZEZ
SEWERYNA HRABIEGO URUSKIEGO

PRZY WSPÓLUDZIALE
ADAMA AMILKARA KOSIŃSKIEGO,

WYKONCZONY I UZUPEŁNIONY PRZEZ
ALEKSANDRA WŁODARSKIEGO.

WYDANY STARANIEM I KOSZTEM
CÓREK AUTORA.

TOM IV.

WARSZAWA

SKŁAD GŁÓWNY KSIĘGARNIA GEBETHNERA I WOLFFA

1907.

1002017740

ew. Antoni, młodszy syn Wojciecha, nauczyciel gimnazjum w Warszawie, wylegitymowany w Królestwie 1843 r.; jego syn Jan w wojsku ros.

rny Kazimierz, drugi syn Pawła, dziedzica Rososzy, z żony Antoniny Pa-
mi, prockiej pozostawił syna Michała, urzędnika w Komisji Skarbu, wylegity-
wie mowanego w Królestwie 1843 r.

oło- Z osiedlonych na Litwie. Wojciech, podkuchmistrz litewski 1653 r.,
ony i Krzysztof, bracia. Ignacy i Kazimierz, rotmistrze pow. kowieńskiego, pod-
mi. pisali z pow. kowieńskim elekcyę 1764 r.

oku GROBLEWSKI h. PRUS III. W północnem Mazowszu. Tomasz, sę-
dzia kapturowy liwski 1764 r., miał syna Antoniego, oficera wojsk Ks. War-
szawskiego, kawalera Legii Honorowej, następnie ekspedytora solnego
emi w Krasicńcu 1842 r., po którym z żony Elżbiety Bierońskiej syn Józef
ou- wylegitymowany w Królestwie 1851 r.

lica GROBLEWSKI h. ŚLEPOWRON. N. N. zapisani do ksiąg szlachty
Ale- gub. grodzieńskiej przed 1831 r.

mi- GROBLEWSKI h. STRZAŁY. Herb — w polu czerwonym pęk strzał
dra w złotem pierścieniu; w koronie na helmie pawi ogon.

lica Podług herbarza szlachty galicyjskiej są w Galicyi i sądzą, że tej
syn familii Maksymilian, dziedzic dóbr Turzańsk i Szymbark 1856 r.

ów: GROBSKI. Piszą się od wsi Grobce, w pow. brzesko-kujawskim.
ów, Jan i Bogusław, dziedzice wsi Grobce 1452 r. Stanisław żonaty z Dorotą,
dzie córka Mikołaja z Kroszyna 1489 r. Jakób, syn Piotra, zaślubił Katarzynę,
r., córkę Jakóba z Jarunowa 1490 r. (Ks. Gr. Brzeskie). Andrzej, Paweł i Mi-
tra, kołaj, dziedzice wsi Grobce 1557 r., Maciej i Wojciech, dziedzice wsi Stare
Grobce, Andrzej, Mikołaj i Paweł, współdziedzice wsi Nowe Grobce, Miko-
ra- łaj, dziedzic wsi Grobce-Michałowe, a Wojciech, dziedzic Kuczyc 1566 r.
ego (Ks. poborowe). Stanisław i Piotr, synowie Andrzeja, 1651 r. (Ks. Gr. Prze-
deckie).

nie. GROCHALSKI Paweł otrzymał nobilitacyę 1790 r. (Vol. Leg.).

iej de GROCHEN. Fryderyk, generał-lejtnant wojsk koronnych 1695 r.
bro- (Sigil.).
An-

ań- GROCHOLIŃSKI h. SULIMA. Około 1510 r. dwaj synowie Włady-
sława Oporowskiego, herbu Sulima, dzielili się majątkiem ojcystym; z nich
ję Jan, dostawszy działem dobra Mitonice, od nich nazwał się Miłośkim,
le- a Mikołaj, wzięwszy majątek Grocholino, od niego nazwany był Grocholiń-
cka skim; z jego potomków Piotr-Aleksander, pleban jaworski 1684 r.

nę. GROCHOLSKI h. ABDANK. Niektórzy z Grocholskich, herbu Syro-
komla, wzięli herb Abdank. Andrzej z Grabowa, rotmistrz królewski 1664 r.,

z żony Heleny Makarewiczówny miał córkę Marcyannę za Bogusławem Sebastianowiczem i syna Remigiana. Remigian, chorąży braclawski, porucznik husarski i pułkownik wojsk królewskich (Zap. Tryb. Lubel.), podpisał elekcyę 1674 r. z wojew. krakowskiem; stronnik Jerzego Lubomirskiego, przyłożył się do zwycięstwa, lecz był ciężko raniony w bitwie z wojskiem królewskim pod Częstochową 1665 r. Remigian walczył pod Montwami 1666 r., a następnie dzielnie stawał przeciwko Kozakom i Turkom pod dowództwem Jana Sobieskiego i liczony był do najlepszych pułkowników; żył jeszcze 1688 r. Jego syn Daniel, dziedzic dóbr Osuchowo i Krasna 1684 r., miał syna Kazimierza, a ten Antoniego, dziedzica dóbr Beregu, Strychowce i innych, na Wołyniu 1769 r., po którym syn Michał, dziedzic dóbr Janówki w 1808 r., zostawił synów, Jana Kantego i Józefa-Stanisława, dziedzica dóbr Janówki 1821 roku.

Józef-Stanisław z synami: Aleksandrem, Józefem i Władysławem, oraz Jan, synowie Michała, wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. podolskiej 1835—1851 r. Powyższy Władysław, syn Józefa i Ksawery hr. Komorowskiej, z żony Maryi Rohozińskiej, zv. Ludgardowej Grocholskiej, pozostawił synów, Józefa i Władysława, oraz córki, Maryę i Annę (Zychl.).

Rafał, Józef, Michał, Stanisław i Jan wylegitymowani w Cesarstwie i zapisani do ksiąg szlachty gub. wołyńskiej 1831 i 1835 r.

Aleksander, Jan, Michał, Władysław i Wojciech, piszący się z Grabowa, wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Z nich Wojciech, skarbnik przemyski, z żony Julianny Pieńczykowskiej miał synów, Feliksa i Michała. Feliks, rotmistrz wojsk austriackich, żonaty z Józefą z Grzymałów, pozostawił syna Kazimierza, prezesa koła polskiego, a ostatnio ministra dla Galicyi w Wiedniu, z żoną Anielą Kossowską, sędzianką ziemską ostrowską, bezdzietnego.

Michał, młodszy syn skarbnika Wojciecha, zaślubił Maryannę Żeromską i z niej miał synów: Juliusza, Wojciecha, Władysława, kapitana wojsk austriackich, i Izydora, właściciela Oserdowa, po której z Hwelyn Darowskiej syn Roman-Konstanty (Bon.).

GROCHOLSKI h. SYROKOMLA. Hrabiowie i szlachta. Senator w rodzinie, Marcin, kasztelan braclawski 1774—1790 r., wojewoda braclawski 1790—1794 r.

Wzięli nazwisko od wsi Grocholice, w pow. sandomierskim, niektórzy jednak pisali się z Grabowa, drugiej swej posiadłości; dawna małopolska rodzina. Jakób, kanonik krakowski, i Andrzej, bracia rodzeni, wybudowali kościół we wsi Wszehświęte 1460 r. Bernard, syn Andrzeja, kanonik krakowski, dziedzic części Grocholice i Gozdzielina, około 1470 r. cytowany w Lib. Benef. Stanisław, brat Bernarda, był żonatym z Katarzyną Szydłowiecką, kasztelanką żarnowską 1480 r.

Mikołaj i Stanisław, bracia, dziedzice dóbr Grocholice, Grabowa i Woli Paciorkowej 1535—1570 roku. Z nich Mikołaj, dworzanin królewski,

rewizor królewski po Wojciechu; prowincyał Dolnoskwo, z żony podpisał elekcyę Dominikanów i obłożony infam Leg.). W tymże 1599 r. i Rafał,

Po Stanisławie z żony Barbary Łukasz, dziedzic czasu 1553—1555 sesora dóbr Piełimierskiej córki na wyznanie ksiadał majątki C. Borysówki i inne a następnie sędzia 1752 r., biegłego co dostał dwiema skiem; fundator to jego fundacyi mińskiej miał c. ckiem, Justynę, skarbnikiem sam synów, Marcina

Franciszki 1764 r., szchorąży winnic Nieustającej 17 i kawaler orderu stronnictwa państwa wszych stronników sarz sejmowy i liarzem. Franciszekiejkę córkę Tek Nepomucena. A rotmistrz kawalerii 1790 r. (Kancel.).

Jan Nepomucena Rytarowską ofiera wojsk po Wandę Radziwi

rewizor królewszczyzn na Litwie 1552 r., miał synów, Wojciecha i Andrzeja; po Wojciechu z żony Małgorzaty Wielogórskiej synowie, Walenty i Mateusz, prowincyał Dominikanów, a po Andrzeju, który kilkanaście lat służył wojskowo, z żony Elżbiety z Wydźgów synowie: Stanisław, Dominikanin, Jan podpisał elekcję 1648 r. z wojew. sandomierskiem, Ezechiel, prowincyał Dominikanów 1644 r., Krzysztof i Andrzej, wojownik przeciwko Szwedom, obłożony infamią, na prośbę wojska został od niej uwolniony 1662 r. (Vol. Leg.). W tymże czasie żyli Piotr, dziedzic wsi Woli Paciorkowej, dysydent 1599 r. i Rafał, chorąży przemyślski 1633 r.

Po Stanisławie, bracie powyższego Mikołaja, dziedzicu Grabowa, z żony Barbary Wolskiej było trzech synów: Łukasz, Andrzej i Jan; z nich Łukasz, dziedzic dóbr Grabowa, jeden z gorliwszych dysydentów swojego czasu 1553—1573 r., miał syna Joba, dziedzica dóbr Grabowa 1604 r. i posesora dóbr Pietniczany 1630 r. (Metr. Kor.), po którym z żony Elżbiety Sulimierskiej córka Helena za Janem Nehrebeckim i syn Stefan. Stefan przeszedł na wyznanie katolickie i nabył majątek Nikityńce, na Podolu, a nadto posiadał majątki Grabowo, Listowce i inne 1637—1662 r. Ludwik, dziedzic dóbr Borysówki i inne, żonaty z Justyną Leniewiczówną, miał syna Michała, cześnika, a następnie sędziego ziemskiego braclawskiego 1746 r. i rotmistrza pancernego 1752 r., biegłego prawnika, który należał do podziału ordynacyi ostrogskiej, za co dostał dwie wsie 1753 r. Michał podpisał elekcję 1764 r. z wojew. wołyńskiem; fundator i nadawca klasztoru Dominikanów w Winnicy 1760 r., którą to jego fundacyę zatwierdził sejm 1775 r. (Vol. Leg.); z żony Anny Radziwińskiej miał córki: Franciszkę za Remigianem Jełowickim, chorążym tuckim, Justynę, żonę Stanisława Kordysza, Anielę za Adamem Urbańskim, skarbnikiem sanoekim, i Agnieszkę, żonę Wojciecha Raciborskiego, oraz synów, Marcina i Franciszka.

Franciszek, podstoli i poseł braclawski, pisarz grodzki krzemieniecki 1764 r., szambelan królewski 1767 r., podezaszy braclawski 1769 r., chorąży winnicki 1772 r., a braclawski 1774 r. (Kancl.), konsyliarz Rady Nieustającej 1776—1778 r., miecznik koronny 1775 r., starosta przyluski i kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego; w 1764 r. należał do stronnictwa patryotycznego, lecz wkrótce je porzucił i należał do gorliwszych stronników Stanisława Augusta; poseł na sejm czteroletni i komisarz sejmowy 1791 r., w 1792 r. przystąpił do Targowicy i był jej konsyliarzem. Franciszek umarł 1793 r., pozostawiwszy z żony Heleny Lesznieckiej córkę Teklę za Franciszkiem Łażnińskim i synów, Antoniego i Jana Nepomucena. Antoni, komisarz cywilno-wojskowy wojew. braclawskiego, rotmistrz kawalerii narodowej 1789 r. i kawaler orderu św. Stanisława 1790 r. (Kancl.).

Jan Nepomucen, prezes sądów gub. podolskiej, miał dwie żony, Izabelę Rytarowską i Michalinę Zejdlerną, z których miał synów: Ignacego, oficera wojsk polskich, Adolfa, żonatego 1v. z Otylią Poniatowską, 2v. z ks. Wandą Radziwiłówną, Władysława, żonatego z Kazimierą Sieraczyńską

i Ludgarda, dziedzica Tereszek, po którym z Maryi Rohozińskiej syn Ludgard (Żychl.). Adolf, Ludgard, Bernard, Michał i Władysław wylegitymowani w Cesarstwie 1841—1859 r. i zapisani do ksiąg szlachty gub. podolskiej i wołyńskiej.

Marcin, starszy syn Michała i Anny Radziwińskiej, dziedzic dóbr Woronowicy, Sudyłkowa i Pietniczany, chorąży winniaki 1762 roku, z chorążego braclawskiego kasztelan 1774 r., a wojewoda braclawski 1790 r., starosta dźwinogrodzki i komisarz skarbowy 1775 r., tegoż roku dostał prawem emfiteutycznym królewskiej Pułtowiecko i Krześlin; kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego (Kancel.), jeden z najzdolniejszych prawodawców, stronnik Stanisława Augusta, posiadał wielkie względy tego monarchy. Wojewoda, zaślubiwszy Celinę z Chołoniewskich, córkę Adama, kasztelana buskiego, pozostawił córki: Annę-Salomeę za Joachimem Potockim, podczaszym litewskim, 2v. za Józefem Dziekońskim, marszałkiem gub. podolskiej, Ludwikę, żonę Stanisława hr. Zamoyskiego, i Idalię, żonę Ludwika ks. Czetyrtyńskiego, oraz czterech synów: Jana, Michała, Mikołaja i Ludwika.

Jan, szambelan królewski, rotmistrz kawalerii narodowej 1783 r. (Sigil.), starosta dźwinogrodzki, a ostatnio obożny polny korony 1790 r. (Kancel.), kawaler orderów św. Stanisława i Orła Białego; z żony Urszuli Wisłockiej pozostawił syna Rafała i córki, Konstancję za Józefem Szaszkiewiczem, marszałkiem pow. starokonstantynowskiego, i Salomeę.

Michał, drugi syn Marcina, wojewody, i Celinę z Chołoniewskich, dziedzic dóbr Pietniczany, starosta dźwinogrodzki 1790 r., kawaler orderu św. Stanisława, rotmistrz kawalerii narodowej, zaślubił Maryę ze Śliźniów, córkę Rafała, instygatora lit., i z niej pozostawił córkę Julię za Henrykiem hr. Rzewuskim i syna Henryka, dziedzica dóbr Pietniczany i Strzyżawki, po którym z żony Franciszki z Brzozowskich, córki Karola, marszałka szlachty pow. olgopolskiego, córki, Marya zaślubiona Witoldowi ks. Czartoryskiemu, po śmierci męża zakonnica Karmelitanek bosych w Krakowie, Helena zaślubiona Janowi Brzozowskiemu, dziedzicowi dóbr Żabokrzycz i Popieluchy, na Podolu, oraz synowie, Stanisław-Wincenty i Tadeusz.

Stanisław-Wincenty, dziedzic dóbr Pietniczany, otrzymał zatwierdzenie tytułu hrabiowskiego w Rosji 1881 r.; zaślubił Wandę z hr. Zamoyskich, córkę hr. Zdzisława, kapitana wojsk polskich i posła na sejm ustawodawczy w Wiedniu, i z niej ma córki, Maryę za Heronimem Sobańskim, Helenę i syna Zdzisława.

Tadeusz, drugi syn Henryka i Franciszki z Brzozowskich, dziedzic dóbr Strzyżawka, na Podolu, otrzymał zatwierdzenie tytułu hrabiowskiego w Rosji 1881 r.; z żony Róży z hr. Zamoyskich, córki hr. Stanisława i Róży z hr. Potockich, ma dzieci: Tadeusza, Remigiana, Michała, Henryka, Zofię i Annę.

Mikołaj, trzeci syn wojewody Marcina, szambelan ros., marszałek gub. podolskiej, a ostatnio gubernator cywilny podolski, z żony Emilii hr. Chołoniewskiej pozostawił córkę Maryę za Wojciechem Morawskim.

Ludy
z żony Mary
pozostawił c
dzica Hrycov
Stefan żonat
w Niżniowie
miotem.

Z osi
cznik pancen
wdowy po
zostawił cón
onore za Ka
Stefa
sunny, stolnik
bnika nowog
ciecha i Teo
Ignac

pozostawił s
skiego, po l
marszałek p
Dworzańskim
Franc
chty gub. ki

GRO
z Gniewie
Jana i Elżbi
Piasta w bez
Jan, pisarz
rokoszu Zebr
wem. Anton
liski 1793 r.

Po S
łęczyckim 17
Józefa, wyle

GRO
pod Tezewer
w 1589 roku
mająca miec
Labry białe
(Metr. Kor.).

GRO
walska v. Gr

Ludwik, ostatni z synów wojewody Marcina, dziedzic dóbr Hryców, z żony Maryi, córki hr. Mateusza Baworowskiego i Tekli z Rzyszczewskich, pozostawił córkę Stefanię za bar. Antonim Konopką i syna Mieczysława, dziedzica Hrycowa, po którym z żony Stefanii, córki Stefana Giżyckiego, synowie, Stefan żonaty z Olgą Świejkowską, Włodzimierz i córki: Jadwiga, zakonnica w Niżniowie, Michalina za Michałem Orłowskim i Zofia za Wincentym Szemiotem.

Z osiedlonych na Litwie. Jan, wojski nowogrodzki 1686 r., porucznik pancerny, z żony Zofii z Korsaków, sędziarki ziemskiej nowogrodzkiej, wdowy po Aleksandrze Wojna-Jasienieckim, horodniczym nowogrodzkim, zostawił córki, Helenę za Tomaszem Krasińskim, starostą homelskim, i Eleonorę za Kazimierzem Wasilkowskim.

Stefan z Joanny Krynickiej miał córkę Zofię 1v. za Stefanem Misuny, stolnikiem połockim, 2v. za Stanisławem Hańskim, i syna Jana, skarbnika nowogrodzkiego 1719 r., żonatego z Agnieszką Potocką, córką Wojciecha i Teofli Steckiej, po którym synowie, Aleksander i Ignacy (Bon.).

Ignacy, wojski większy owrucki 1770 r., z żony Wiktoryi Steckiej pozostawił syna Józefa Kalasantego 1774 r. (Kancel.), podkomorzego rowieńskiego, po którym z żony Wiktoryi Aleksandrowiczówny dzieci: Wiktor, marszałek pow. starokonstantynowskiego, Feliks i Tekla za Emerykiem Dworzańskim (Żychl.).

Franciszek i Wincenty, synowie Tadeusza, zapisani do ksiąg szlachechy gub. kijowskiej 1803 r.

GROCHOLSKI h. TOPÓR. Dawna wielkopolska rodzina. Marcin z Gniewiewic, dziedzic Smoszewa 1544 r. Walenty, Walery i Marcin, synowie Jana i Elżbiety Oborskiej, 1567 r. (Conv. Piotrk.). Adam popierał elekcję Piasta w bezkrólewiu 1576 r.; starosta brzesko-kujawski, umarł 1622 roku. Jan, pisarz ziemski wschowski, gorliwy stronnik Zygmunta III w czasie rokосу Zebrzydowskiego, umarł z ran odniesionych w bitwie pod Guzowem. Antoni i Jan wylegitymowani w Galicyi 1782 r. Jan, skarbnik kaliski 1793 r.

Po Szymonie, burgrabim 1781 — 1788 r., subdelegacie grodzkim łęczyckim 1793 r., syn Aleksy, ożeniony z Izabelą Siemońską, miał syna Józefa, wylegitymowanego w Królestwie 1842 r.

GROCHOLSKI Stanisław, dobry żołnierz, odznaczył się w bitwie pod Teczewem 1577 r. i w obronie Krakowa 1587 r.; otrzymał nobilitację w 1589 roku i herb — w polu czerwonym ręka wychodząca z muru i trzymająca miecz zakrzywiony; w koronie na hełmie dwa białe orle skrzydła. Labry białe i czerwone na przemian, czerwonym i srebrem podszyte (Metr. Kor.).

GROCHOWALSKI h. NAŁĘCZ. Wzięli nazwisko od wsi Grochowska v. Grochowarska, w ziemi dobrzyńskiej. Wojciech, dziedzic Gro-